

NIEWSZETECZNY (4) ai

Wszystkie e jasne (tak też w wszeteczny).

sg m N niewszeteczny (1). ◇ I niewszetecznym (1). ◇ f N niewszeteczna (1). ◇ pl N subst niewszeteczna (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Taki, który nie gorszy (4) : Aspergere comitati gravitatem, Ku ludzkości á kufztowaniu [lege: kunsztowaniu] ftátek s powagą przilacza wespół wesołym y ftátecznym być/ nie wżetecznym. Mącz 404a.

niewszeteczny w czym (1): [św. Sabba] nie był pyłzny/ále iáko pokornym przyfioi/ poddány/ fpokoiny/ w mowie niewżeteczny/ á do wżego dobrego skłonnny. SkarŻyw 328.

W połączeniach szeregowych (2): Dobrec y rozmowy około wyáry y rzęczy zbáwyennych/ kyedy fá kromne/ vtciwe/ nye wśteteczne y nye vporne KromRozm I N3; y biefiádá pocżciwa nicz nie wádzi/ [...] kiloby nie wżeteczna/ nie fprofna/ nie owá ożárła RejZwierc 74.

Synonimy: obyczajny, pocżciwy, skromny.

*Cf **WSZETECZNY***

MF